

„Nu, nāc, nāc!” Bebrēns ir varen nepacietīgs. Un te nu parādās Bebra saimniecība! Cik pamatīgi izveidota! Te aizsprostiņš palīdz noturēt ūdens līmeni, un ir izveidojies vesels dīķis ar ūdens augiem un nelieliem krūmiem krastos.

- Izpēti no krasta redzamos ūdensaugus! Vai pazīsti arī interesanto kukaiņēdāju augu – pūsleni?

”Es jau arī galvenokārt ēdu zāli un grauzu kokus - tāpat kā Tu, Alnīt,” Bebrēns stāsta.

- Vai beбри ēd arī zivis?.....

Atskan plunkšķis, Bebrēns ielec savā slapjajā saimniecībā un peld uz tālāko galu. Alnītis jož pa krastu. Tur, otrā pusē, ir vēl viens milzu akmens. To saucot par Zirga pēdu. Jāpamēra tā pēda! Alnītim gribas zināt, vai viņa

paša nags nav lielāks! Pēc lietus Zirga pēdas iedobē varot sakrāties krietns daudzums ūdens. Tā tik ir pēda!

Alnītis ir izciemojies un sāk atvadīties no drauga: ”Paldies, Bebra kungs! Pie Tevis bija jauki – visu ko uzzināju! Atnākšu vēl kādreiz – citos gadalaikos te atkal būs, ko redzēt!”

Darba lapu izstrādi finansiāli atbalsta Latvijas vides aizsardzības fonds projekta „Dabas izglītības centri” ietvaros.

Zīmējumu autore: Linda Iraids

Alnīša pastaiga Akmeņu takā

Alnītis dzīvo Rāznas nacionālajā parkā. Te ir viņa mājas, un Alnītim patīk pastaigāties tur, kur dabā kaut ko interesantu var ieraudzīt un iemācīties. Šodien Alnītim padomā pastaiga pa noslēpumaino

Akmeņu taku. Kas tie par akmeņiem? Tūlīt uzzināsiet!

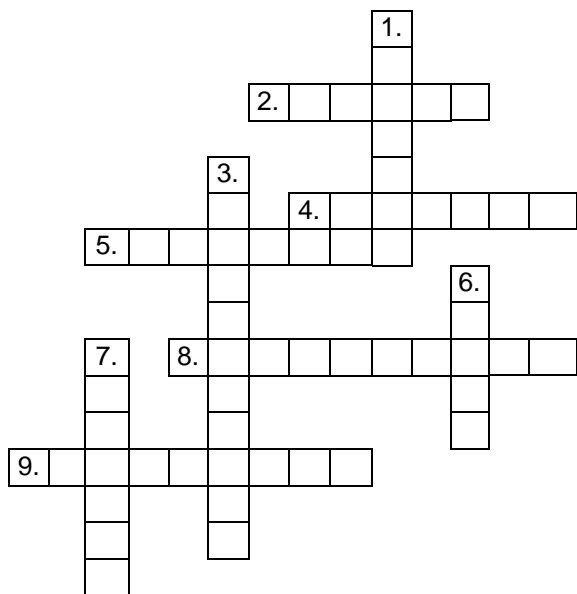
Ceļa rādītājs saka, ka jādodas pa taku mežā iekšā. Tur būšot akmeņi, ko kādreiz, sensenos laikos, ledājs kūstot te atnesis. Alnītis droši soļo un pirmo ierauga Plakano akmeni. Liels gan! Gabalu tālāk mežā ejot, atrodams vēl viens zemē iegrimis milzenis. Tā mugura noaugusi ar s _ _ _ m un ķ _ _ _ _ _ m. „Āža mugura – tad nu gan smieklīgs nosaukums!” Alnītis pie sevis nosmej, bet tad aizdomājas. „Tādi milzīgi akmeņi taču nevarēja paši te atnākt! Ledājs tos atnesa? Diezi, kas tas ledājs tāds bijis? Vai pirms sešpadsmit tūkstošiem gadu kaut kas tāds bija iespējams?” Alnītis domīgs soļo atpakaļ uz ceļu, lai otrā pusē turpinātu pastaigu.

- Kā Tu domā, vai akmeņus šeit atnesis ledājs vai nometis Velns, nobijies no gaiļa dziesmas?.....
- Vai pamanīji sūnas un ķērpjus uz akmeņiem? Kādās krāsās tie bija?

• Atrisini krustvārdu mīklu!

HORIZONTĀLI. 2. Pļavas augs ar pūkainu ziedu, tautas valodā saukts arī par „runča pautiem”. 4. Šis augs ar dzeltenajiem ziediem pļavās redzams bieži. Tas ir indīgs, tādēļ arī govīs to parasti neēd. 5. Šis augs zied mitrās pļavās baltiem, ļoti smaržīgiem ziediem. Tas ir populārs zāļu tējās. 8. Agri pavasaros meži ir kā nosēti ar šiem ziedīņiem – gan ziliem, gan baltiem, gan dzelteniem - atkarībā no sugas. 9. Šim augam piemīt nomierinoša iedarbība, no tā saknēm gatavo arī zāles. Tas ļoti patīk kaķiem. Aug mitrās pļavās.

VERTIKĀLI. 1. Šis augs zied pavasarī ar koši dzelteniem ziediem. Pēc noziedēšanas pa gaisu lido baltas pūkas. 3. Šī auga ziedus pazīst un mīl visi, tiem ir baltas ziedlapiņas un dzeltens viducis. Ar šī auga ziedlapiņām jaunas meitas kādreiz esot zīlējušas: „Mīl, nemīl...” 6. Šis augs nepatīk nevienam, jo tas asi dzeļ un dārzos bieži ieviešas kā nezāle. 7. Atkarībā no sugas šis augs var būt gan balts, gan sarkans, gan raibs. To jau no seniem laikiem plaši audzē arī lopbarībai.

Kad mīkla ir atminēta, Alnītis

pamana krūmājā Bebrēnu. Skaidas lec uz visām pusēm, kad Bebrēns šķin tievos kociņus. „Sveiks! Vai ciemiņu gaidīji? Ko tik garšīgi ēd? Uzcienā mani arī!” Alnītis uzsauc bebru puikam.

„Tu tik par ēšanu...”, Bebrēns piktojas, „tā jau es šodien nemaz nepaspēšu savu skaisto muižu parādīt! Tur, starp citu, arī ir pļava un kārklu krūmi un vēl jaunās apsītes” - draugs tiek visādi kārdināts doties tālāk.

Pagājis gabaliņu, Alnītis prātīgi apskatās apkārt. Re, kāds vecs melnalksnis strautiņa malā! Tam ir dobumi – putnu mājokļi.

- Vai zini, kuri putni labprāt dzīvo dobumos?

.....

Melnalksnis aug _ _ _ _ _ vietās, jo vairāk kā citas koku sugas spēj uzņemto ūdeni caur lapām iztvaicēt no sevis ārā. Otrā pusē aug baltalkšņi.

- Vai vari tos atšķirt? Kādā krāsā miza ir baltalksnim?

.....

- Atrodi un uzzīmē melnalkšņa un baltalkšņa lapu!

--	--

Abi draugi pienākuši pie trešā neparastā akmens un sāk to pētīt. „Redzi, tur tiešām tāds kā pēdas nospiedums! Velna pēda!” Bebrēns bijīgi stāsta. „Velns esot mucis pār lauku, un pēdu nospiedumi palikuši akmeņos.”

- Mēģini noteikt, cik liela bijusi Velna pēda! Izmanto sev pieejamos mērinstrumentus – acumēru un rokas!

.....